

SZALAY KÁROLY

Indulatok nélkül az SZDSZ-ről

Előrebocsátom, hogy háromszáz éves polgárcsaládból származom, az urbánus irodalmat, többek között *Karinthy Frigyes*t kutattam, s történészként *Hajnal István* tanítványa voltam. Mindebből talán következik, hogy nem állt tőlem távol a liberalizmus eszméje. Kezdetben az SZDSZ is rokonszenvesnek mutatkozott, hiszen a kommunizmust megtagadó rendszerváltó pártok közé tartozott. De már az első választási kampányukba becsúszott egy több mint ellenszenves mozzanat. Történészük, *Szabó Miklós*, az első választási forduló után azonnal két részre osztotta az országot: műveltekre, okosakra, a nyugati térfélre, ahol többségükben őrájuk szavaztak és „elmaradt keleti bunkókra”, akik a többi rendszerváltó pártra adták le voksukat. Az ezután bekövetkezett *Kónya-Pető*-vita tovább növelte az ország megosztottságát, de most már területi tagolódás nélkül, bevezetve a magyar politikai életbe: „*aki nem azonos velünk, ellenség, kirekesztendő szélsőséges, antiszemita, fasiszta*” – gondolatát. A taxisblokád majdnem polgárháborút idézett elő, az SZDSZ-nek addig nem is sejtett, nemkívánatos arculatát mutatta meg.

Az SZDSZ nekilátott önmaga álcázásához, a választópolgárok megtévesztéséhez, s baloldali, szociális indíttatású pártnak kép-mutatóskodva, szövetségre lépett a poszt-kommunistákkal a következő ciklusban, holott erre nem lett volna szükség, hiszen az MSZP nélkülük is kormányzóképes volt. A kétharmados törvényeket pedig kintről is támogathatták volna. Ekkor azonban már egyértelművé vált, hogy az SZDSZ-t nem a szabadelvűség eszméje, hanem a hatalomvágy mozgatja. Már a második ciklusban nekilátott a „múltat eltörölni” kommunisztikus retrográd eszme megvalósításához, és pusztítani kezdte a nemzeti értékrendet, *Fodor Gábor*, majd *Magyar Bálint* közreműködésével az európai élvonalba tartozó közoktatást cincálta, és megszervezte a médiát, a televíziókat, a rádiót és a bulvársajtót, nekilátott a nemzeti tudat és az erkölcsi tartás rombolásának, s fölerősítette a keresztényellenességet. Ami az antikommunista kritikai gondolkodást és az európai erkölcsrend fölszámolását volt hivatott megvalósítani.

„Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zűrzavarát. Gyalázatos hazugok megrontották a szavak becsületét.”

Karinthy Frigyes

Amire senki sem figyelt föl! Az SZDSZ szétbomlasztotta a nemzeti-polgári pártokat, természetesen posztkommunista segédlettel, de ami talán még ennél is fontosabb, befészkelődött magába a posztkommunista MSZP-be is, s noha mindmáig törpe párt, a legnagyobb, illetve a második legnagyobb párt irányítását is átvette.

Különösképpen érvényesül ez az álcázott akciója 2002 óta. Az MSZP mára megtagadja minden szociális elvét és a kozmopolita érdekű, nemzetközi globalizmus kiszolgálójává vált az SZDSZ vezénylese szerint.

Nem lehet említés nélkül hagyni azt a tényt, hogy az SZDSZ alapító tagjai, a valami-

féle liberalizmust még valló, és némi tisztességet képviselő politikusok folyamatosan váltak ki a pártirányításból. Időrendi sorrend megtartása nélkül, *Eörsi István*, *Petri György*, *Tölgyessy Péter*, az ide-oda csapkodó, csikorgó szélkakas, de jó képességű *Tamás Gáspár Miklós*, és mindenekelőtt az SZDSZ atyja, a legtitestességesebb,

elvhű *Kis János* kiválása egyértelművé tette, hogy az SZDSZ végérvényesen letért a politikai becsület vonaláról. Ugyanakkor a nemzetellenes, destruktív eszmék előharcosává vált. Ennek a drogpártolás, a fiatal nők sterilizálása csak egyik eleme. Fokozza a közoktatás, a közérkölcsök rombolását, s most a közegészségügy szétverését is. Ebben a legriasztóbbnak az elme- és a lelki betegek elleni hadjáratot tartom. E betegek ugyanis a társadalom legkiszolgáltatottabb egyedei, jobbára mániakus depressziósak, akik nagyon figyelmes gyógykezelés nélkül tömeges öngyilkosságot követhetnek el. A pszichiátriai betegek elleni hadjárat a náciizmus emberselejtezésére emlékeztet. Okkal tartotta a közvélemény *Molnár Lajost Mengelének*.

E párt lényege a hazug álnokság. Nemcsak azzal, hogy *Gyurcsány* mellé áll, hanem suta emblémájához, *Demszky*hez való ragaszkodásával is. De ez az úgynevezett szabadelvű párt önmagát csúfolta ki, amikor *Kókát* választotta elnökévé, és kárpótulásul *Fodor Gábornak* cinikusan odadobott egy miniszteri stallumot. Érzékeltette azt, hogy itt sem közösség, sem szakma nem számít, csak a niemandok érdeke. E szörnyű, Alzheimer-kóros folyamat azonban még nem ér véget, de e pártnak lassan már nem lesz miből tovább leéptülnie. ■